

כ"ד מרחשון ה'תשע"ה 6.11.14

מגזין מס' 353

שבת פרשת חיי שרה/מברכים חודש כסלו

קשר-שבועי מאת הרב יאיר קלב

המגזין מוקדש לעילוי נשמת בנימין בן משה ורחל

החייב כספך

מגמה חיובית ובונה

תמליל בעיבוד קל מתוך שיעורי הרב קלב

האמת, עצם החיות הבלתי גבולית, אינה שייכת לאף אחד. איש אינו יכול להשתלט עליה ולנכסה לעצמו – את האמת רק משרתים! האפשרות היחידה הניתנת לבני אנוש ליצור איזושהי התקשרות ומגע עם האמת, היא התבטלותם המוחלטת לצויה. הממליך על עצמו את כללי החיים לקיימם בפועל, הופכים חייו הגשמיים עדות לתמצית ולשד ההויה כולה, מרום המעלות ומדרגות ועד סוף כל דרגין. על מאמר הזהר "לית אתר פנוי מינה" (אין מקום פנוי ממנו), אמר אחד הצדיקים: הקב"ה נמצא בכל מקום חוץ מתודעת האדם הטבעית. כי אצל האדם, ההרגש העצמי הפנימי ותחושת הנוכחות האלוקית אינם מתגלים אלא במי שמפנה להם מקום... וכדברי חז"ל אודות מאמר השכינה "אין אני והוא (בעל הגאווה) יכולין לדור" (באותה תודעה).

רק נכונותו של האדם (ובעיקר אומץ לבו) לבטש ישותו כדי לצאת מ'קטנות המוחין' שמצד היוקר העצמי הטבעי – ובמילים פשוטות, להכיר בחולשותיו ולפעול לתקן – היא שפותחת בפניו את האפשרות "לארח" בתודעתו התבוננות כנה ב'ערכים מתוקנים' לפי ערכו. וכשאני מבטל עצמי ל'ערוך מתוקן' ובאמת 'עושה לו חשבון' (ללא תנאים, בכל מזג אויר ובכל מצב רוח), אזי נרתמות כל יכולותי, ובפרט השכליות, בשירות הענין. אם זו יכולת ה'חכמה', יכולת הבזקת הרעיונות שבי, הרי שמעתה תתפנה היא מעיסוקה בצידם הסתמי והשלילי של החיים לטובת חיפוש רעיונות בכיוון החיובי והבונה. אשר זוהי המעלה המכונה בחסידות 'גדלות המוחין': התמקדות האדם במימוש כשרונותיו וניתוב תכונותיו הטבעיות בשירות אמיתת הדברים.

ואין מדובר בדוקא ברעיונות הנוגעים לענינים רוחניים נשגבים ומופשטים שבין אדם למקום, אלא גם בכל הקשור ליחסי אנוש פשוטים שבין אדם לחבירו, המונחים לפנינו ממש מתחת לאף. כגון: ללמד עצמי להיות בן זוג כפי שאמיתת הזוגיות דורשת מכל אחד ואחת מאתנו, וכך גם להיות הורה אמיתי, חבר אמיתי, וכדומה. ואדרבה, חתירת האדם ליחסים תקינים ומוארים בינו לבין זולתו היא מעיקרי ההויה היהודית הבריאה.

לוח שיסורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע אחד בלבד מידי יום חמישי בשעה 21:15 בדיוק! במושב חמד שבמרכז הארץ, על הכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה. השיעור גם משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com. התכנסות (כיבוד ושתייה קלה מ-20:30, תפילת ערבית בשעה 21:00) במושב חמד, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי. לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144.

[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר]

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן זמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

שבת מברכים חודש כסלו

בשבת שלפני ראש חודש, מודיעים בבית הכנסת ברוב עם אודות היום, השעה והרגע המדויק בו חל מולד הלבנה ובאיזה יום יחול ראש החודש. בשבת זו, פרשת 'חיי שרה', מכריזים: המולד יהיה ביום חמישי, שעה שש בבוקר, 35 דקות ו-11 חלקים. ראש חודש כסלו ביום חמישי וביום השישי הבא עלינו לטובה. לאחר מכן, בעומדו עם ספר התורה בידי, מברך שליח הציבור את נוסח ברכת החודש, ומייחל עם הציבור כולו שהחודש הבא עלינו לטובה יהיה מבורך בגשמיות וברוחניות.

אמירת תהילים בציבור

כתוב בפתק: על כמה יהודים פעלת שישתדלו לומר את כל התהילים בשבת מברכים?"

מתברכים כל הימים

כידוע, מן השבת, יום המנוחה וההתעלות, מתברכים כל ימות השבוע - הן הימים שלפניה והן אלה שלאחריה. הימים שקודם השבת הינם ימי הכנה לשבת, ועל הימים שלאחריה נמשכת השראתה. אמנם בשבת זו, בה מברכים החודש, נוספת מעלה יתירה - ממנה מתברך ראש החודש (הכולל את כל ימות החודש הבאים עלינו לטובה), על מועדיו והימים המיוחדים שבו.

בשבת זו, לאחר תפילת שחרית נוהגים להתוועד, שבת אחים גם יחד, כדי להכין ולעורר עצמנו להכנס לימי החודש הבא בשמחה ובטוב לבב מתוך הוספה בענייני נר מצוה ותורה אור.

בשבת זו, השכם בבוקר, מתקבצים בבית הכנסת לאמירת כל ספר תהילים בציבור. אחרי אמירת התהילים יאמר 'קדיש יתום' מי שהוריו אינם בין החיים. ואם יש אזכרה או אבל ('חיוב') - יאמרו קדיש אחר כל ספר, ויאמרו תחילה ה'יהי רצון' המיוחד שאחרי כל ספר וספר. אחרי כן נוהגים ללמוד מאמר חסידות שיהיה מובן לכל, ולאחר הלימוד מתפללים תפילת שחרית.

אודות אמירת תהילים בציבור בשבת מברכים אמר אדמו"ר הרי"צ: "דבר אמירת תהילים האמור, אינו שייך לאיזה נוסח... ומצד אהבת ישראל... עלינו להשתדל בכל מיני השתדלות, אשר יוקבע בכל הבתי כנסיות באיזה נוסח שיהיה".

והוסיף על כך הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו: "כשיבוא משיח, לא יידע שום 'קונצים' אלא ידרוש...

להלן הימים המיוחדים בחודש כסלו, אודות חלקם נרחיב את הדיבור לכשיהיו סמוכים יותר:

א' כסלו – ביום זה (בשנת תשל"ח) יצא הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו לביתו, לאחר שטופל במשרדו ע"י טובי הרופאים וכבר התאושש מסדרת התקפי לב קשים שעבר בשמיני עצרת. שמחת החסידים על החלמת הרבי, שהיתה בשעתה שמחה גדולה כשלעצמה, הלכה והתעצמה עם חלוף השנים. ומדי שנה, ביום זה, גברה השמחה בקרב כלל מחבבי תורת ומורשת ישראל, לנוכח המשך זריחת אורו הגדול של הרבי על פני כ-15 שנות עבודה נוספות. כמעייין המתגבר, המשיך הרבי להאיר את העולם בתנופת הפצה אדירה וחסרת תקדים בפעולותיו לפרסום וחיזוק היהדות בכלל והחסידות בפרט. זכה דורנו ונתברך אשר גם בימינו נמשכת ומתרחבת ביתר שאת וביתר עוז השפעתו של הרבי על ידי ריבוי עצום של לומדים המעיינים בדברי תורתו שבמאמריו, שיחותיו ואגרות קודש שכתב, המהווים עבורם ועבור סביבתם מזון רוחני חי ורב עוצמה הפועל ישועות בקרב הארץ. צבא שלוחי הרבי, שמספרם הולך וגדל מידי שנה בשנה, מקימים בהשראתו בתי חב"ד בכל רחבי ארץ הקודש ובכל פינות וקצווי תבל. מרכזי יהדות אלה משמשים מוקד משיכה ליהודים רבים המוצאים בהם אוירה נינוחה

ספוגה בניחוח 'רוח ישראל סבא' – בית חם לכל יהודי באשר הוא מבלי הבט על מעמדו ומצבו בגשמיות או ברוחניות.

ט' כסלו – יום הולדתו והסתלקותו של האדמו"ר האמצעי (דור שני בשושלת אדמו"רי חב"ד, בנו של בעל התניא).

י' כסלו – חג גאולתו של אדמו"ר האמצעי בצאתו מן המאסר.

י"ד כסלו – יום נשואי הרבי מליובאוויטש לרבנית הצדקנית חיה מושקא (בתו של האדמו"ר הקודם, הרבי הרי"צ). באחת משיחותיו אמר הרבי "היום הזה קישר אותי אתכם החסידים".

י"ט כסלו – יום הסתלקות הרב המגיד ממעזריטש (תלמידו וממשיך דרכו של הבעל שם טוב ורבו של בעל התניא).

י"ט-כ' כסלו – 'חג החגים' וראש השנה לחסידות, הוא חג גאולתו של אדמו"ר הזקן בעל התניא בצאתו מן המאסר.

כ"ה כסלו – חג החנוכה, ניצחון האור על החושך, בימים בהם ובזמן הזה.

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים!!
4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)
להזמנות: 052-56-75-770

מארז ניגוני חב"ד

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים!!
4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)

להזמנות: 052-56-75-770

הסיפור השבועי

כי טוב סחרה

נתן הצעיר בחכם מבט תמה, מנסה לנחש לאן חותר הוא בשאלותיו. "תכולת הארגז כולה שווה בערך מאה ושמונים רובלים", ענה.

מול עיניו המשתאות של הצעיר הוציא חכם יעקב את ארנקו מכיסו, נטל מתוכו מאה ושמונים רובלים ונתנם לצעיר.

"כעת הורד את הארגז מצווארך, הנח אותו ואל תיגע בו עוד", אמר בקול פוקד. הצעיר הביט בחכם כלא מבין. "הלוא קניתי ממך את כל הסחורה, וכעת שלי היא. עשה כפי שאמרתי והנח מידיך את הארגז", אמר החכם.

הצעיר עשה כדבריו. "כעת בוא שב לצידי", אמר חכם יעקב.

הצעיר התיישב לצד החכם שהחל לתהות על קנקנו. "כיצד התגלגלת למלאכה זו – להיות נע ונד מכאן לשם, במקומות שאין בהם לא תורה ולא יראה?", שאל.

הצעיר הנבוך גולל את סיפורו. בילדותו למד בתלמוד תורה. אחר כך אף חבש זמן מה את ספסל הישיבה. אולם עקב מצבם הבריאותי הלקוי של הוריו הזקנים נאלץ לנטוש את הספר ולסייע בפרנסת הבית.

למשך כמה דקות שקע חכם יעקב בהרהוריו. לאחר מכן אמר – "הקשב להצעתי ודומני כי תתקשה לסרב לה. עד היום, לדבריך, הרווחת ביום טוב שלושים וחמישה רובלים. ובכן, אם תבוא עמי ותעשה ככל שאומר לך, תרוויח מדי יום חמישים רובלים. כך גם ישתפר מצבה הכלכלי של משפחתך".

תלה הצעיר בחכם יעקב מבט נבוך. הוסיף החכם לפרט את הצעתו: "כל מזונותיך מיום זה והלאה, עליי יהיו.

חכם יעקב דוברשווילי, מגדולי רבני גרוזיה, עשה את דרכו ברכבת מצחנואלי לכותאיסי. הדרך היתה ארוכה ומייגעת. לאחר כמה שעות של נסיעה הגיע לאוזני החכם קול נעים של שירה ערבה.

כעבור רגעים אחדים הופיע בקרון צעיר יהודי עליז, שהצליח לעורר ולשמח את כל יושבי הקרון. על צווארו של הצעיר היה תלוי ארגז ובו סדקית, בשמים, משחקים, מיני מתיקה ועוד כהנה וכהנה דברים שבני אדם עשויים למצוא בהם חפץ במהלך נסיעה ברכבת. בין שיר לשיר הציע הצעיר את מרכולתו לנוסעים.

"מה אתה מוכר שם?", פנה אליו לפתע חכם יעקב. זה מיהר להציג את הארגז ותכולתו לעיני החכם. "דברים מיוחדים מוכר אני, כבודו", ענה ומיד הוסיף שלא ממין השאלה – "רואה אני כי רב חשוב אתה; האם לא תרחם על אחיי הקטנים ועל הוריי הזקנים היושבים בבית רעבים ללחם? אנא קנה ממני דבר מה או לפחות ברכני בברכת הצלחה!".

נתן בו חכם יעקב מבט נוקב. "אמור לי בני", פנה אליו כעבור רגע בשאלה נוספת, "הלוא נוסע אתה ברכבת הלוך וחזור וטורח רבות כדי להרוויח את לחמך ולחם משפחתך; אם תצליח היום בעסקיך ותמכור את מלוא תכולת הארגז שעל צווארך – כמה כסף תרוויח?".

הצעיר היהודי חישב במהירות וענה – "אם אכן תאיר לי ההצלחה פנים ואמכור היום את כל סחורתי, יישאר בידי רווח נקי שבין שלושים לשלושים וחמישה רובלים". "וכמה שווה תכולת הארגז כולה?", הוסיף חכם יעקב לחקור.

וכבש את ליבותיהם של כל המתפללים.

לאחר מכן העניקו לו בני הקהילה מתנות רבות ואף הציעו לו מראש משכורת לשנה שלימה, כדי שיסכים להישאר בעירם ולמלא בקביעות את משרת החזן והקורא. ניאות הצעיר לבקשתם ונשאר בעיר.

בתוך שנים אחדות היה הצעיר לתלמיד חכם ממש, שכל חייו נעו סביב תורה ותפילה.

כעבור שנים רבות עלה ארצה והתגורר בקריית אתא. הכול הכירוהו בשם 'חכם עמנואל דויתשווילי', והוא נפטר בשם טוב ובשיבה טובה.

כל זאת, כאמור, בזכות עיניו הצופיות של חכם יעקב דוברשווילי – שכבר ברכבת עמד על סגולותיו של הצעיר – ובשל תושייתו וטוב לבו.

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

בביתו תישן ועל שולחני תסעד. בוא עמי לעירי ושם כבר אומר לך מה מלאכתך". קיבל הצעיר את ההצעה ונסע עם הרב לעירו.

בהגיעם העירה, לקח חכם יעקב את הצעיר אל שלושת גבאי הקהילה. באותה תקופה הורגש מחסור בחזנים מקומיים, השולטים בטעמי המקרא וברזי נעימות תפילות השבת והחגים. והנה בא צעיר, שעד לא מכבר חבש את ספסל הישיבה, והוא בעל קול נעים וערב!

שמחו הגבאים מאוד והצמידו לו חזן ותיק ומנוסה, שלימדו את הטעמים והמנגינות. הצעיר, שניחן בחוש מוזיקלי מפותח, קלט עד מהרה את תורת הנוסח והקריאה על בורייה.

ואמנם מאותו יום והלאה היה לקהילה חזן ובעל קריאה טוב שהכול נהנו להקשיב לו. הגדיל הבחור לעשות בהגיע הימים הנוראים, כאשר היטיב במיוחד לסלסל בקולו

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

”זאת התורה אדם” (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב-’נגלה’) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-’נסתר’). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי ’נגלה’, ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת חיי שרה

כלה שתיאות מרצונה לבוא אליו אל ארץ כנען.

לשאלת אליעזר שמא לא תסכים הנערה לבוא, מביע אברהם את בטחונו בה' אשר כפי שעזר לו עד עתה כך יפליא עמו את ברכתו גם להבא. ומכל מקום, מוסיף אברהם, באם לא תרצה הכלה המיועדת ללכת עמך ארצה, פטור תהיה מן השבועה שהשבעתך.

קפיצת הדרך וגילוי רבקה

אליעזר יוצא לשליחותו ועימו עשרה גמלים טעונים נדוניה ומתנות לכלה ולמשפחתה. באורח פלא מתקצרת לו דרכו ולעת ערב מוצא הוא את עצמו ליד באר המים שבפאתי העיר, בדיוק בשעה שיוצאות בנות המקום אל הבאר לשאוב מים לביתן. אליעזר מקווה שגם הכלה המיועדת נמצאת בין הבנות ומתלבט כיצד יזהה אותה. הוא מחליט כי סימנה של הכלה הראויה ליצחק תהייה מידותיה הטובות – הנערה אשר לבקשתו תשקהו מים ואף תציע להשקות גם את גמליו, היא המיועדת לבן אדונו. הוא מתפלל לה' ומבקש כי יצליחו בשליחותו.

עודו נושא משאלתו, והנה מבחין הוא בנערה טובת מראה הנגשת עם כדה לשאוב מן הבאר. למראה מימי הבאר העולים לקראתה, ממהר הוא לבקשה ”הגמיאני נא מעט מים מכדך”. הנערה נענית ומשקה מכדה את אליעזר ומיד מציעה כי תשאב מים גם לגמליו. היא אינה ממתנה לתגובתו וממהרת לשאוב בזריזות גם עבור הגמלים.

נרעש מהנס הגלוי המתרחש לנגד עיניו, מעניק עבד אברהם לנערה תכשיט נזם זהב ושני צמידים מרכוש אדונו. ולשאלתו לשמה ולמוצאה משיבה היא כי שמה

קבורת שרה במערת המכפלה

שרה הולכת לעולמה בגיל 127 שנים (מסמיכות סיפור פטירתה בתורה מיד לאחר תיאור העקידה, למדים חז”ל כי הצער הגדול שנצטערה כששמעה שבנה יחידה יצחק מובל לעקידה הוא ששבר לבה וקיצר חייה).

אברהם יוצא מבאר שבע (אליה הגיע לאחר העקידה בהר המוריה שבירושלים) ועולה לחברון כדי לספוד לשרה ולעסוק בקבורתה במערת המכפלה (בית קבורה ועליית גג על גביו) שבחברון, המקום בו קבורים אדם הראשון וחוה אשתו. לשם כך מנהל אברהם מיקוח קצר על קניית המקום מול הבעלים של הקרקע, עפרון מבני חת. תחילה, מפני כבודו וגדולתו של אברהם, מוכן עפרון החתי למסור לו את אחוזת הקבר ללא שום תמורה כספית. אלא שאברהם מעדיף לשלם במיטב כספו בעבור המקום (אף כי הארץ כולה מובטחת לו ולבניו מאת ה' עד עולם). ובסופו של דבר רוכש הוא את מערת המכפלה ומשלם בעבורה, כפי דרישת עפרון, את הסכום ”ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר” לעיני כל תושבי חת.

שרה אמנו נקברת במערת המכפלה.

שליחות אליעזר לחרן

אברהם מצוה את עבדו הנאמן אליעזר כי יצא לחרן (מולדת אברהם בה גרים עדיין בני משפחתו) כדי לאתר שם כלה עבור בנו יצחק. הוא משיבועו לבל ישדך לבנו יחידו מבנות הכנעניים יושבי הארץ, אלא אך ורק ממשפחתו היושבת בארם נהריים. כמו כן, אוסר הוא עליו למצוא שידוך שיאלץ את יצחק לרדת מארץ כנען, אלא

רבקה בת בתואל, נכדתם של מלכה ונחור אחי אברהם, ובביתם יש מקום לארחו ומזון לגמליו. אליעזר משתחוה ומודה לאלוקי אברהם שהנחהו אל בית אחי אדונו.

רבקה באוהל שרה

בהתקרבתם אל מקום אהלי אברהם שבארץ הנגב, מבחינה רבקה מרחוק באדם הדור ונשוא פנים (הוא יצחק אשר יצא להתפלל בשדה לפני ה'). למראהו רוכנת רבקה מן הגמל ומטה עצמה לכבודו כלפי הקרקע. לשאלתה מי האיש, משיב אליעזר כי הוא אדונו יצחק. רבקה מכסה את ראשה בצעיף לכבוד חתנה.

יצחק שומע מאליעזר עבד אביו את כל פרטי מסעו. לאחר מכן מביא הוא את רבקה כלתו אל אוהל שרה אמו ומתנחם בה על מות אמו.

אברהם מוריש ליצחק את כל אשר לו

לאחר פטירת שרה מחזיר אברהם את הגר (המכונה עתה בכתוב - קטורה) לביתו והיא יולדת לו ילדים, נכדים ונינים. ברבות הימים מעניק הוא לכל בני פלגשיו מתנות ומשלחם מעל פניו לארץ קדם. אמנם את זכויותיו הרוחניות, רכושו הרב וכל קנייניו הגשמיים מוריש אברהם ליצחק בנו יחידו, כמאמר ה' אליו "כי ביצחק יקרא לך זרע".

בן מאה שבעים וחמש שנה מסתלק אברהם מן העולם בשיבה טובה, זקן ושבע. מן הפסוק "ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו", למדים חז"ל כי ישמעאל חזר בתשובה בהעמידו עצמו שני ליצחק שעה שקברו שניהם את אביהם לצד שרה אשתו במערת המכפלה.

צאצאי ישמעאל ופטירתו

בסיום הפרשה מפרטת התורה את שמות בני ישמעאל, שנים עשר נשיאים לאומותם, ומתארת את פטירת ישמעאל בהיותו בן 137 שנים.

רבקה בת בתואל, נכדתם של מלכה ונחור אחי אברהם, ובביתם יש מקום לארחו ומזון לגמליו.

אליעזר משתחוה ומודה לאלוקי אברהם שהנחהו אל בית אחי אדונו.

הצלחת שליחות אליעזר

רבקה ממהרת אל בית הוריה לבשרם אודות בואו של האורח החשוב. לבן, אחי רבקה, מבין על פי התכשיטים היקרים שהוענקו לאחותו כי מדובר בשליחם של קרובי משפחה עשירים. הוא יוצא בריצה לקבל את פני האורח ומזמינו אחר כבוד לביתם. מיד בהגיעו אל ביתם מבקש אליעזר לשבת ולשוחח עם בני הבית אודות מטרת הגעתו. וכשמוגשת לפניו ארוחה, מסרב העבד הנאמן להכניס דבר לפיו קודם ביצוע שליחות אדונו.

ראשית לכל, פותח הוא בהצגת עצמו "עבד אברהם אנוכי". הוא מספר להם אודות אדונו אברהם, משפחתו ועושרו הרב ומפרט באוזניהם את השתלשלות האירועים: למן השבעתו על ידי אדונו כי יצא לחרן לקחת מבני משפחתו אשה לבנו יחידו יצחק; דרך נס קפיצת הדרך שאירעה לו בהגיעו בו ביום אל הבאר בחרן; וכלה בתפילתו-בקשתו מאת ה' כי יצליחו בשליחותו ובהשגחה העליונה שזימנה לו את רבקה על באר המים. בסיום דבריו מבקש הוא מהם את ידה של רבקה בעבור יצחק.

בתואל אבי רבקה ולבן אחיה ממהרים להביע את הסכמת המשפחה, באומרם כי "מה' יצא הדבר". נרגש מההצלחה האלוקית שמאירה לו פנים, משתחוה אליעזר שוב ארצה ומודה לה'. הוא מוציא את המתנות שהביא עמו ומעניקם לכלה ולמשפחתה.

לאחר לינת לילה במקום מבקש אליעזר עם בוקר לצאת עם רבקה מיד לארץ כנען. המשפחה מצדה מנסה לעכב את יציאתם החפוזה, אך לבסוף מוחלט כי ישאלו את פי

השליחות הראשונה והאחרונה

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

מהותו האמיתית של אברהם היא, שהוא אבי עם ישראל, ולכן נתן ומסר את כל כולו בנישואי יצחק ורבקה.

שכן מהותו האמיתית של אברהם היא, שהוא אבי עם ישראל, ולכן נתן ומסר את כל כולו בנישואין אלה.

נשמה וגוף

כפי שמוסבר בתורת החסידות, נישואי יצחק ורבקה מסמלים את הייעוד של כל הבריאה – החיבור וההתאחדות של הנשמה והגוף. יצחק היה בארץ ישראל, במקום הקדושה, ואף הוא עצמו היה קודש, שכן נתקדש לעולה תמימה בניסיון העקדה. רבקה היתה בחוץ לארץ, בביתם של בתואל הארמי ולבן, וכביטוי המדרש: "כשושנה בין החוחים".

הנישואין של שניהם מבטאים את ההתחברות של שני הקצוות הללו – רוחניות וגשמיות, נשמה וגוף. התחברות זו היא תכלית כל הבריאה – להשכין את הקדושה האלוקית כאן למטה ולעשות מהעולם הזה הגשמי כלי להשראת אור ה'.

"עשינו שליחותנו"

זה גם ההסבר שהתורה מאריכה כל כך בתיאור כל פרטי שליחותו של אליעזר. זו השליחות הראשונה המסופרת בתורה, ואליעזר היה השליח לבצע את החיבור בין הקדושה למציאות הגשמית, ובשליחות זו יש חשיבות עליונה לכל פרט ופרט.

שליחות זו הוטלה אחר כך על כל יהודי, והקב"ה נותן

"ויקח העבד עשרה גמלים... וילך וכל טוב אדוניו בידו" כאשר שלח אברהם את אליעזר למצוא אשה ליצחק, נאמר: "וכל טוב אדוניו בידו", מסבירים המפרשים, שאברהם העניק לאליעזר את כל רכושו, כדי שמשפחת הכלה תיווכח שיצחק הוא הבעלים על כל רכושו של אביו. דבר זה דורש ביאור. אין זה מקובל (גם לא על פי ההלכה) שאב יעניק לבנו – כמתנה בחייו – את כל רכושו. בפרט שאברהם חי אחר כך עוד שלושים וחמש שנים ונזקק לרכוש לצורך עצמו. נוסף על כך, הלוא אברהם אבינו היה עשיר גדול, ולכאורה היה די בכך שייתן חלק מרכושו ליצחק, ולשם מה נזקק לתת לו את כל רכושו?

הנישואין הראשונים

מתנתו זו של אברהם מעידה על החשיבות העצומה שייחס לנישואין בין יצחק לרבקה. אלה היו נישואין לא רק של שני בני אדם פרטיים, אלא הנישואין הראשונים של זוג יהודי (לאחר קיום מצות המילה). מנישואין אלה נתהווה עם ישראל ומהם הוא שואב את קיומו עד סוף כל הדורות.

חשיבותם של הנישואין הללו באה לידי ביטוי בכך שאברהם נתן ליצחק את כל רכושו. בכך גילה והדגיש, שהוא משקיע בנישואי בנו את כל כולו, את כל מהותו.

את "כל אשר לו" לעם ישראל להצלחת עבודת השליחות. בכל דור ודור יש שלבים נוספים בעבודת השליחות הכללית של עם ישראל.

עתי, בדורנו, השליחות היחידה שנותרה היא - לקבל

את פני משיח צדקנו בפועל ממש. כל יהודי בא אל המשלח, הקב"ה, ואומר לו: עשינו שליחותנו, ועתה עשה אתה שליחותך והבא את הגאולה תיכף ומיד ממש.

(מעובד מתוך הספר שולחן שבת,

על פי 'ספר השיחות' כרך א')

The screenshot shows the website interface for Tanya. At the top, there is a navigation bar with the Tanya logo and menu items. Below the navigation is a large video player with a play button and a title in Hebrew: "חרב יאיר כלב - ספר התניא בזוו...". To the right of the video player is a calendar for the year 2017. Below the video player is a grid of video thumbnails, each with a title and a small image. The thumbnails include titles like "אבות המסירה - חלק 3", "אבות המסירה - חלק 4", "אבות המסירה - חלק 5", "אבות המסירה - חלק 1", "אבות המסירה - חלק 2", "אבות המסירה - חלק 3", "אבות המסירה - חלק 4", "אבות המסירה - חלק 5", "אבות המסירה - חלק 6", "אבות המסירה - חלק 7", "אבות המסירה - חלק 8", "אבות המסירה - חלק 9", "אבות המסירה - חלק 10", "אבות המסירה - חלק 11", "אבות המסירה - חלק 12", "אבות המסירה - חלק 13", "אבות המסירה - חלק 14", "אבות המסירה - חלק 15", "אבות המסירה - חלק 16", "אבות המסירה - חלק 17", "אבות המסירה - חלק 18", "אבות המסירה - חלק 19", "אבות המסירה - חלק 20".

התחדשנו!

בוטאו לבקר

באתר המשודרג

Www.tanya.com

חסידות על הפרשה חיי שרה

זכות ישמעאל – היותו בן אברהם ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם (כה, יב)

כשלומדים על תולדות ישמעאל, שהיו לו שנים עשר נשיאים, נשאלת השאלה: מדוע מגיעה לישמעאל 'התפשטות' שכזו? כדי לתרץ את השאלה מדייק הכתוב שישמעאל היה "בן אברהם". כלומר – גדולה זו לא משלו היא, אלא משל אברהם אביו. אברהם, מצד מידת חסדו, ביקש: "לו ישמעאל יחיה לפניך", "לפניך" דוקא, היינו בחסד שלמעלה, שהוא בלי גבול, ותפילתו אכן נתקבלה – "ולישמעאל שמעתידך".

(ליקוטי שיחות, כרך ה', עמ' 356)

בעניני קדושה – יש לתת את המיטב בעניני העולם – די בעסק מועט

ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק. ולבני הפלגשים... נתן אברהם מתנות (כה, ה-ו)

"ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק" – עיקר ומיטב הכוחות והזמן צריכים לנצל לעניני קדושה ועבודת ה' (יצחק שהיה 'עולה תמימה', רומז לעניני הקדושה).

"ולבני הפלגשים... נתן אברהם מתנות" – ואילו להתעסקות בעניני העולם די ב'מתנה' בעלמא, שאין לה שיעור ואפשר לתת גם דבר מועט. יהודי אמנם חייב לעשות 'כלי' טבעי לפרנסתו, שבו תשרה ברכת ה', אך היות שאין כאן אלא עשיית 'כלי' בלבד, אין להיות מושקעים בעשייה זו, ודי בעסק מועט כדי 'לצאת ידי חובה'.

(ליקוטי-שיחות, כרך ה', עמ' 344)

מארז ניגוני חב"ד

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים!!
4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)

להזמנות: 052-56-75-770

גם ביו-טיוב ובפייסבוק:
בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

עודה ראשונה לנפש

תניא
מודעות
עצמית
ביהדות

YouTube f

שבת שלום!!!

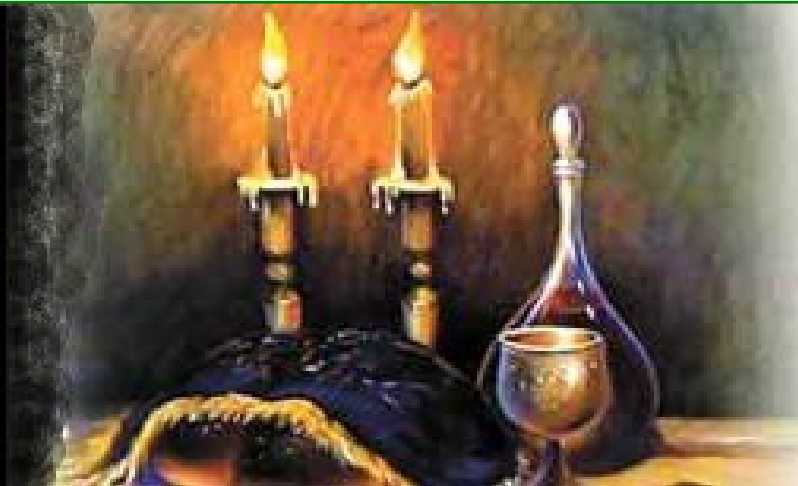
ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו

tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון חורף)
17:23	16:10	י-ם
17:25	16:25	ת"א
17:23	16:15	חיפה
17:26	16:29	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון